

Publicerad 2008-07-29 01:46 av Morgon

Som den kung och den drottning vi en gång var.

Minuterna tillsammans är värdelösa,
du och jag i tystnad, i ironins praktfulla glans.
Och vi som brukade skratta åt tystnaden
som den kung och den drottning vi en gång var.

Tiden skulle läka alla våra sår,
och vi hade nog äntligen blivit friska
om vi inte frenetiskt hade rivit och bitit i det förflutna
likt de hjärnspöken vi alltid varit.
Det var som om vi aldrig, innerst inne,
ville bli friska och kunna gå rakryggade igen.

Vi försökte stanna kvar i gårdagen
istället för att möta morgondagen,
Försökte stanna kvar i de minnen då vi endast lekte,
råkade såra varandra men räddade alltid varandra med ett "förlåt".
Men i verkligheten får man inte be om förlåtelse,
det vore ett brott,
man får bara ljuga för de man älskar.

Och vi älskar varandra,
mer än allt, ingenting alls.
Vackrare lögner än våra finns ej att skåda.

Vi dör då vi inte kan drömma längre,
vi dör då vi inte längre kan fly.
Du och jag får stanna och lida i varandras tysta sällskap
som den brutne man och förstörda kvinna vi nu är.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Morgon med Poeter.se id #4907 innehar upphovsrätten